

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.33. Sessio secunda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. potentem juravit. Tum Gregorius sumto
A. C. 577. pane & vino recessit. Noctu, decanta-
 tis Nocturnis, Gregorius audiens, fores
 valide pulsari, misit, qui aperirent. A-
 derant aliqui a Fredegunda missi, qui
 venerant rogaturi, ne Reginae Voluntati
 obssisteret, atque ducentas argenti libras
 se ei daturos pollicebantur, si suo suffra-
 gio Pretextatum damnaret, addebant
 cœteros Episcopos omnes ipsis idem pro-
 misisse. Gregorius respondit: *Etiam
 mihi mille auri argentique pondo daretis,
 num aliud possum facere, quam quod Deus
 præcipit? Id solum vobis promitto, fa-
 cturum me, quod cæteri secundum Cano-
 nes decreverint.* Missi a Fredegunda non
 capientes, quid diceret, gratias egerunt,
 & reversi sunt. Mane quidam ex Epis-
 copis ad eum venerunt, suaseruntque i-
 dem facinus, quibus ille eadem, quæ prio-
 ribus respondit.

§. XXXIII.

Sessio secunda.

Omnibus Episcopis in Ecclesia S. Petri
 congregatis adfuit Rex tempore ma-
 tutino, & dixit: *Episcopus furti reus se-
 cundum Canones deponendus est.* Inter-
 rogarunt, quisnam Episcoporum furti
 accusaretur. Respondit Rex: *Vidistis
 res nostras, quas furatus est.* Scilicet
 ante triduum ostenderat eis duas sarcina-
 nas

nas variis rebus pretiosis plenas, qua-
 rum valor ultra tria solidorum millia æ-
 stimabatur, & saccum unum, in quo duo
 solidorum millia æris signati contineban-
 tur, dicens, hæc omnia sibi a Pretextato
 furto ablata. Credo, dixit Pretextatus,
*memoria tua necdum excidisse, me
 illo tempore, quo Brunebildis Regina Rothomago discessit, ad te venisse, & dixisse, quinque sarcinas rerum ad eam pertinentium apud me esse depositas, sæpe famulos ab ea missos illas a me repetere, sed nolle me illas, sine tuo imperio, reddere.* Dixisti mihi: Redde huic mulieri omnia, quæ ejus sunt, ne forte id inter me & Childebertum Nepotem meum discordiæ causa existat. Itaque Rothomagum reversus, ministris Brunebildis reddidi sarcinam unam, quia plures portare non poterant. Redierunt, petentes etiam reliquas. Rursus ego, quid juberet, exquisivi. Dixisti mihi: Redde, abjice hæc omnia, ne sint occasio scandali. Venientibus famulis iterum duas sarcinas dedi, duæ apud me remanserunt. Cur igitur me bodie calumniaris, & furti accusas, ubi solummodo de Deposito agitur? Rex reposuit: Si Depositum fuit, quare sarcinam unam effregisti? Quare pannum ex auro textum rapuisti, & divisisti dandum hujusmodi hominibus, qui me Regno exuere moliebant.

Sæculum VI. *bantur? Jam semel tibi dixi, respondit*
 A.C. 577. *Pretextatus, homines illos dona ad me at-*
tulisse, cumque non haberem, quod refer-
rem, aliqua ex sarcinis accepisse; meas
enim esse reputabam res Merovei Filii mei,
quem ex fonte Baptismi levavi.

Rex Chilpericus pudorem non ferens
 exiit, & vocatis suorum fidissimis ait:
scio Episcopum vera loqui, sed tamen dan-
dum aliquid Reginae precibus; quid fa-
ciam? tum addidit: ite ad Episcopum,
& vestro quasi nomine suggerite consilium.
 Pretextatus. *scis lenis ingenii virum esse Chilpericum*
Regem, & ad ignoscendum pronum. Hu-
miliare coram ipso, & fatere te fecisse,
quod exprobrat. Deinde nos omnes ad pe-
des Regis prostrati impetrabimus, ut ti-
bi veniam concedat. Decipi se passus est
 Pretextatus his sermonibus, promisit
 que facturum se, quod rogabatur. Al
 tera die congregatis in eodem loco Epi
 scopis, Rex ad Pretextatum: *Si ideo so-*
lum illis hominibus dona largitus es, ut
gratum animum ostenderes, quare exegi-
sti, ut fidem jurarent Meroveo? Pretex-
 tatus respondit: *fateor, me ab ipsis pe-*
tuisse, ut Merovei amici esse vellent, &
si potuissem, non hominem solummodo, sed
etiam Angelum de Cælo in opem lustrali
filio compellassem, quia, ut dixi, ejus-
dem, cum baptizaretur, Pater Spiritualis
extiti. Cumque acrius contendere in-
 ciperet

ciperet Rex, Pretextatus in pavimen-
 tum prostratus dixit: *peccavi in Cælum* Sæculum VI.
A.C. 577.
Et in te, Rex misericordissime! latro sum
abominandus. Volui te occidere, Et Fi-
lium tuum solio tuo imponere. Rex econ-
 tra ad pedes Episcoporum demissus di-
 cebat: *auditis, piissimi Episcopi! tetrum*
facinus confitentem. Episcopi obortis la-
 crymis a terra attollunt Regem, qui Pre-
 textatum Ecclesia excedere, & in do-
 mum suam redire iussit.

Rex deinde Patribus Concilii misit
 Librum Canonum, cui adjunctus erat
 novum volumen, Canones Apostolorum,
 ut obtendebatur, continens, in quibus
 legebatur sequens Decretum: *Episcopus*
homicidii, adulterii Et perjurii convi-
ctus Sacerdotio privetur. Audita hac le-
 ctione, cum Pretextatus adstaret attoni-
 tus, Bertramus Burdegalensis ad eum
 dixit: *audi, Frater mi! quia iratum ti-*
bi Regem habes, in nostra Communione
esse non potes, priusquam tibi reconcilia-
tus fuerit. Postulabat deinde Rex, ut
 Pretextati tunicam scinderent in signum
 Depositionis, vel supra caput ejus Psal-
 mus centesimus octavus, in quo maledi-
 citur Judæ, recitaretur, vel in eum Sen-
 tentia Excommunicationis perpetua scri-
 beretur. Gregorius Regis voluntati re-
 luctabatur, objiciens illius sponsonem,
 nihil contra Canones facturum. Tunc
 Pretex-

Sæculum VI. A. C. 577. Pretextatus ex conspectu Episcoporum abductus, & carceri datus est, unde noctu elapsus, e fuga retrahitur, crudelem in modum cæditur, & in Insulam maris prope Constantiam, forte illam, quæ hodie *Jersai* dicitur, relegatur.

Hic exitus fuit hujus Concilii, cujus Acta Gregorius Turonensis nobis scripta reliquit. In sedem Pretextati suffectus est Rothomagi Melanius, qui illam usque ad obitum Chilperici tenuit. Liber Canonum, quem Chilpericus ad hujus Concilii congregatos Patres misit, Dionysii exigui Collectio fuisse creditur, si Canones Apostolorum exceperis, qui suppositi & spurii reputabantur. Canon in hoc Concilio Parisiensi lectus numero vigesimo quarto occurrit, sed adjecta erat vox homicida, quæ in ipso Textu non legitur.

*Greg. V.
hist. c. 17.*

Hoc anno 577. Childeberti secundo diversæ, qua die Pascha celebrandum esset, opiniones fuere. Roma & totus Oriens secundum computationem Alexandrinorum & Dionysii Exigui illam Festivitatem 25. Aprilis celebrarunt. Ecclesia Turonensis & quædam aliæ in Gallia 14. Cal. Maji. seu 18. Aprilis, secundum Cyclum Victorii. Iterum aliæ cum Hispanis 21. Martii ipso æquinoctii die hoc Festum agendum esse putarunt.

§. XXXIV.